

ons te schrijven.” Dat is geluk, de intieme aard van de naaktavonden is voorlopig gewaarborgd.

Jaakke, gehuld in zwarte badjas en slechts een barnsteen om zijn nek, is fysiotherapeut en amateur-acrobaat. „Twintig jaar geleden was ik zo preuts als wat.” Zijn beste vriendin, verknocht aan de sauna, overtuigde Jaakke toch mee te gaan. „Langzaam ging ik om. Toen ik in een saunaboot zat, in een natuurgebied in Putten, werd ik verliefd. Niet veel later kocht ik een oude schafteket op Marktplaats. Dat zou 'm worden: mijn mobiele sauna.”

Dat Jaakke nog nooit iets zelfgebouwd had, hinderde niet. Met handige vrienden wist hij de keet tot een 'houtstooksauna' om te toveren - „dat ruikt het lekkerst en geeft fijne stralingswarmte”. Intieme zweetavonden, vaak op zondag, ontstonden 'organisch'. Daar werd op gitaren getokkeld, oesters van de Westermarkt gegeten, en vaste prik: „We lazen elkaar korte verhalen voor, vaak van Toon Tellegen.”

De avonden sloegen zo aan dat de zelfge-

maakte sauna al snel naar onder meer Café Noorderlicht werd gereden. Samen met een mobiele hottub en een heus waterplan resulteerde dat in enkele drie-daagse saunafestivals, met dagelijks zo'n 250 bezoekers. „Tegenwoordig heb je zelfs een sauna op Lowlands.” Jaakke, met twinkende ogen: „Dat heb ik met mijn festivals geïnspireerd.”

Boekje van blote mensen

Borstelige wenkbrauwen steken boven de rand van de afkoeltobbe uit: „Ik heb de sauna iets te heet gestookt”, zegt vrijwilliger Chris van der Oord (49) met een rood hoofd. Poedelnaakt rijst hij op: „Ik ben belachelijk toegewijd aan het veroorzaken van hitte.” Hij is al zo'n tweeënhalve jaar de vaste 'stoker' - „vuurmeester” - van de Saunakaravaan. „Dit is een plek van ongekende luxe, échte vrijheid, iedereen is helemaal zichzelf. Waar vind je dat nog in Amsterdam?” Pure magie volgens hem. „Ik kwam

laatst aanlopen in de schemering, in de hottub stond een boekje van blote mensen, zo leek het, prachtige, ontspannen mensen die luisterden naar de muziek bij het kampvuur.”

Bezoeker Heleen Cousijn (30) beaamt die ontspannen sfeer. „Je ruikt heerlijk naar kampvuur als je thuiskomt en hoewel er in reguliere sauna's soms *perve vibes* hangen, proef ik hier nooit iets van een perverse sfeer.”

De 'houtje-touwte' sauna-avonden worden mogelijk gemaakt door zo'n twintig vrijwilligers, van 'professionele opgieters' tot 'storytellers' bij de kassa: een clubje liefhebbers van sauna met een rafelrandje. Hoewel alles „natuurlijk ontstaat” - ook muzikanten melden zich vaak vanzelf - vergadert het team regelmatig in de sauna.

Daar bedenken ze 'cultuur met een knipoog', voor in de sauna of erbuiten: van *poetry slams* - het opgieten gaat dan hand-in-hand met opzweepende voorge-

”
Dit is een
plek van
ongekende
luxe, échte
vrijheid,
iedereen is
helemaal
zichzelf

Chris van der
Oord vrijwilliger
Saunakaravaan

HALTE POËZIE

Koninginneweg

Een dichter in de tram (Cees Nooteboom), een dichter gesproken in de tram (Meno Wigman), een dichter gezien vanuit de tram (Remco Campert), een dichter op de tramhalte (Judith Herzberg), een dichter op de tramhalte gezien vanuit de tram (Tonnu Oosterhof), een dichter gesproken op de tramhalte (K. Schippers).

Een tram, een tramhalte, een dichter en een gedicht, een gedicht over de tram ('No, no Nanette').

Galerie Eenwerk, Koninginneweg 176, waar altijd een werk van een kunstenaar is te zien, toont onder

de titel *Met van* gedichten uit het oeuvre van K. Schippers, dat voor de gelegenheid als een werk wordt beschouwd.

Een van de gedichten siert tot 29 juni de ramen.

Pak de 2, in de Paulus Potterstraat bijvoorbeeld, waar de vroeger altijd zo vrolijk stemmende ingang van het Stedelijk is omgetoverd tot een troosteloze achterkant en rij mee naar 'No, no Nanette': 'Tea for two heeft voor de oorlog/ iets voor mijn vader gedaan./ En ook voor mij./ Hij liep langzaam om/ het langer uit een huis/ te kunnen horen/ en miste

zo lijn 2./ In de volgende zat mijn moeder.'

Op de tramhalte waar Schippers en ik elkaar spraken, hadden we het over Doris Day die net was overleden, wat ons zeer raakte.

Toen ik hem vroeg of hij wist wie de zanger was van Tea for Two zoals zijn vader het hoorde in de jaren dertig, zei hij: „Er moet achter te komen zijn... Maar ik weet niet of ik er nog aan toe wil komen... Het blijft het mooist als het verschillen-

de zangeressen kunnen zijn... Zelfs Doris Day mag, dan zou ik jaren jonger zijn...”

Van de Koninginneweg is het een leuke wandeling naar stadsdorp Overtoomsesluis. Je kunt door het Vondelpark of, avontuurlijker, over de Amstelveenseweg en de Overtoomsesluis met zijn onvolprezen haringkar en langs de Derde Kostverlorenkade met zijn Baarsjes en zijn schepen.

Aan de Pieter Langedijkstraat staat de Annie M.G. Schmidtschool, met voor de deur en op het schoolplein eenletterige tegels die tezamen 'Liefdesgedicht' vormen, ook

van Schippers: 'Jij hebt de dingen niet nodig/om te kunnen zien// De dingen hebben jou nodig/ om gezien te kunnen worden.'

Op de hoek met de Brederodestraat bevindt zich bij wijze van extraatje een tegel waarop 'Bijna nooit/ van/ Judith Herzberg' te lezen staat.

Het gedicht 'Bijna nooit' is merkwaardig genoeg nergens te bekennen, maar het gaat zo: 'Bijna nooit zie je een vogel in zijn vlucht/ zich bedenken, zwenken, terug.'

Guus Luijters schrijft wekelijks over de poëzie in de stad.

Saunakaravaan, Distelweg 83.
Facebook > Saunakaravaan

aan
te
niet
in
de
stad